

2006 underkendt. Erklæringen er ikke det papir værd, den er skrevet på. Alene Kommissionen har ret til at tage initiativ til ændring af et direktiv.

Ifølge tidligere medlem af Europa-Parlamentet Bent Hindrup Andersen er der forudgående eksempler på, at EU-lovgivning forringer udmærkede nationale ordninger. Det gælder f.eks. direktivet om batterier. Her opereres der også med producentansvar, når det drejer sig om indsamling af batterierne, hvilket har undermineret hidtidige effektive kollektive indsamlingsordninger.

At EF-Domstolen har underkendt Ministerrådets erklæring understreger nødvendigheden af en politik, der sikrer, at de enkelte lande i EU kan gå foran med miljøbeskyttelse, forbrugerbeskyttelse, dyrevelfærd m.m., således at EF-direktiverne kun fastsætter minimumsstandarder.

2) Funky fødevarer

I maj 2004 tvang EU Danmark til at acceptere berigede fødevarer. Selv om et enigt Folketing ikke vil tillade berigede fødevarer med kunstigt tilsatte vitaminer, fordi for mange E-vitaminer f.eks. kan øge risikoen for hjerneblødninger, så har EU med industrien i ryggen nu også tvunget dette igennem. Industrien kan dermed tjene penge på noget, der ikke kan betegnes som andet end et stort forsøg med befolkningernes helbred.

Grundlæggende er forslagsstillerne imod kunstig berigelse af fødevarer med vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer og har meget svært ved at se behovet herfor. Begrundelsen er, at det i dag er muligt gennem den almindelige kost at få tilført rigeligt med næringsstoffer for at undgå mangelsygdomme. En undersøgelse har vist, at jo mere videnskaben belyser næringsstoffers virkning, jo mere ser det ud til, at de gavnlige niveauer ligger omkring den naturlige tilførsel fra en sund og varieret kost, samt at yderligere indtag, selv ret beskedne, i en del tilfælde kan have skadelige virkninger på sundheden. Derfor er mange eksperter bekymrede over, at man tilsætter enkeltstoffer til fødevarer. De mener, at man ikke ved særlig meget om, hvilken rolle de enkelte stoffer spiller i kosten, hvordan de påvirker hinandens effekt, samt deres langtidseffekter. Desuden løber man også en risiko for at forskyde balancen mellem de forskellige vitaminer og mineraler. F.eks. kan store doser af vitamin E have en negativ indvirkning på optagelsen af vitamin K, således at risikoen for blødninger stiger.

Det er forslagsstillerens overbevisning, at man med introduktion af berigede fødevarer forsøger at reducere sundhed til at handle om enkeltprodukter og ikke

om den samlede kost. De eksisterende og fremtidige sundhedsproblemer i de europæiske befolkninger kan som bekendt i vid udstrækning henføres til, at vi får for meget af en forkert kost og for lidt motion – og er ikke følger af mangelsygdomme.

Sundhedsproblemer relateret til livsstil kan man således ikke rette op på ved at berige maden med vitaminer og mineraler – tværtimod risikerer man ved frivillig berigelse, at visse befolkningsgrupper indtager for store mængder af bestemte næringsstoffer og dermed udsættes for en potentiel sundhedsrisiko.

Risikoen for overdosering vil yderligere forstærkes, idet man ikke ved tilstrækkeligt om, hvordan folk sammensætter deres kost i de forskellige lande, og man derfor ikke kan være sikker på, at det samlede vitamin- og mineralindtag overalt i EU holder sig under de mængder, hvor det kan blive sundhedsskadeligt. Samtidig kender man endnu ikke den optimale sammensætning af kostens vitaminer og ved derfor ikke, hvilke vitaminer der som tilskud kan have sundhedsfremmende virkninger. Ligesom det heller ikke er afklaret, om der kan være bivirkninger forbundet med at indtage høje doser gennem længere tid.

Ligeledes har det vist sig, at vitamin A kan give alvorlige fosterskader og nedsat knogletæthed (og dermed øget risiko for knoglebrud), hvis det indtages i doser, der er ca. 2-3 gange den anbefalede daglige mængde.

Der findes ikke nogen ernæringsmæssigt forsvarlige argumenter for, at kunstig berigelse kan tillades. Tværtimod. Derfor bør det være muligt for Danmark og andre EU-lande at gå foran og fortsat forbyde berigede fødevarer.

3) Bromerede flammehæmmere

Bromerede flammehæmmere er et kemikalie, som primært bruges til at forhindre brand i elektriske og elektroniske apparater, som f.eks. tv, computere og køkkenmaskiner. Problemet er bare, at bromerede flammehæmmere også er årsag til fosterskader og kræft. EU tvinger Danmark og andre EU-lande til at tillade disse giftige kemikalier.

Omkring 250 kemiske stoffer går under betegnelsen bromerede flammehæmmere. De er der for at forhindre, at varmeudviklingen i vore fjernsyn, computere og fax- og kopimaskiner fremkalder brand. Der er desværre grund til at være bekymret over de flammehæmmende kemiske stoffer, som efterhånden er meget udbredte i vores miljø.

I elektronik findes de i plastdele i kabinetter og bagbeklædning, og de bruges i printplader og kabler. De